

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 MEI 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	603
L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	605
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	606
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	607
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	608
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Orde n i n g	613
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	615
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	615
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	616
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5) .	
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	617
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	619
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
Nihil	

**I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOOR-
DEN VAN DE REGERING**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 45
van 17 april 1987
van de heer M. DIDDEN

Gewijzigde demografische situatie — Beleidsobjectieven

De bevolkingsprognose, zoals die blijkt uit de gegevens van het Nationaal Instituut voor Statistiek, wijst uit dat de bevolkingsgroep tussen 0 en 19 jaar in Vlaanderen zal afnemen met 76.000 eenheden over de periode 1985-1990.

De bevolking op actieve leeftijd zal weliswaar nog enige tijd toenemen, maar zal ook na 1990 een relatief grote achteruitgang kennen.

Deze demografische gegevens impliceren derhalve dat binnen enkele jaren ook in het demografisch gezonde Vlaanderen problemen rijzen met betrekking tot de economische draagvlakken van onze bevolking. Een kleiner wordende actieve groep zal de groep van de ouderen, welke groeiend is, voldoende mogelijkheden inzake verzorging moeten bieden. De problemen van werkgelegenheid, welvaartsontwikkeling en arbeidsverdeling komen daardoor in een totaal nieuw perspectief te staan.

Zelfs in het kinderrijke Limburg zal de groep van 0 tot 19 jaar in de beschouwde periode 1985-1990 afnemen met 8.000 personen. Weliswaar zal in deze provincie de groep actieve leeftijd iets langer blijven toenemen, maar ook hier zijn de perspectieven op middellange termijn weinig rooskleurig.

Het zou mij benieuwen te weten op welke wijze de Vlaamse Gemeenschap de evolutie van de arbeidsbalans en de welvaartsontwikkeling ingevolge een gewijzigde demografische situatie zal analyseren en haar beleidsobjectieven desgevallend zal aanpassen.

Gaarne had ik van de geachte Minister vernomen welk uw standpunt ter zake is, of er aanpassingen van bepaalde beleidsobjectieven zullen gebeuren en welke instanties zich over deze materie in de Vlaamse Gemeenschap beraden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens meedelen.

1. De door het geachte lid geformuleerde probleemstelling inzake de zich wijzigende demografische situatie en de daaruit voortvloeiende sociale en economische problemen is juist.

2. Op grond van de toetsingen voor de voorbije jaren, de resultaten van opeenvolgende CBGS-vruchtbaarheidssurveys en internationale sociologische analyses inzake het vruchtbaarheidsgedrag, blijkt de door het NIS gehanteerde hypothese over de toekomstige evolutie van het vruchtbaarheidsniveau te resulteren in een overestimatie van het aantal geboorten. Ook de te verwachten migratiebewegingen werden enigszins verkeerd ingeschat. Recente prognoses die uitgingen van hypothesen die ongetwijfeld dichter aanleunen bij het geobserveerde en vermoedelijk te observeren aanhoudend lage vruchtbaarheidsniveau, geven dan ook aan dat de vergrijzing en vooral de ontgroening van de Vlaamse bevolking in de komende vijftien jaar zich nog sterker zal manifesteren dan verwacht door het NIS. De bevolking beneden 20 jaar zal tussen 1985 en 1990 afnemen met 118.000 personen (cf. NIS 76.000) in Vlaanderen, en wel ruim 14.000 personen in Limburg (cf. NIS 8.000). Men schat dat Vlaanderen in het jaar 2000 ruim één vijfde minder jongeren (< 20 jaar) zal tellen dan in 1985 (Limburg -17 %), wat inderdaad allesbehalve rooskleurige implicaties zal hebben voor de arbeidsbalans in het eerste kwart van de volgende eeuw.

3. Verscheidene belangrijke facetten van de demografische ontwikkeling en hun mogelijke gevolgen worden op de voet gevolgd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien. In het bijzonder kan hier de aandacht gevestigd worden op de opeenvolgende nationale enquêtes over gezinsontwikkeling en de reeks onderzoeken over veroudering en de problemen van de bejaarden. De resultaten van die analyses zijn gepubliceerd geworden in de reeks CBGS-Monografieën. Bij wijze van voorbeeld weze vermeld :

- Relatieel en Reproductief gedrag in Vlaanderen.
CBGS Monografie 1984 ; 1.
- Krachtlijnen voor een vernieuwd bejaardenbeleid in Vlaanderen.
CBGS Monografie 1985 ; 1.

4. Inzake de sociale en economische implicaties van de te verwachten demografische ontwikkelingen werd door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien al in 1979 een belangrijke studie gepubliceerd die werd ondernomen door de equipe van Prof. Lesthaeghe van de Vrije Universiteit te Brussel :

Demografische alternatieven voor België en hun sociale en economische implicaties.
Studies en Documenten 13.
Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien
De Sikkell / De Nederlandse Boekhandel, Antwerpen. 1979.

5. Over dezelfde thematiek werd aan voornoemde **equipe in 1985** door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg een studie toevertrouwd namens „Bevolkingsevolutie en technische verandering : een toekomstverkenning voor Vlaanderen”.

Het eindrapport van dit project mag in de loop van 1988 verwacht worden. Ondertussen is inzake bevolkingsprognose een interimrapport beschikbaar

gekomen dat weldra in de reeks CBGS-Werkdocumenten zal gepubliceerd worden.

6. Uit de onderzoeken van het CBGS en van de door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg gefinancierde universitaire onderzoekcentra, maar ook van buitenlandse instellingen en internationale werkgroepen blijkt duidelijk dat de demografische gedragsveranderingen te maken hebben met veelzijdige en diepliggende wijzigingen in het culturele en sociale leven van de moderne samenlevingen. Die veranderingen zullen maatschappelijke aanpassingsstrategieën vergen.

Vraag nr. 52
van 22 april 1987
van de heer M. DIDDEN

Implanting Walt Disney Park in Limburg — Stand van zaken

Sedert meerdere jaren is er reeds sprake om in Limburg een zogenaamd Walt Disney Park op te richten. Ingevolge de beslissing van WDP om zulks in de omgeving van Parijs te bouwen is tenminste voorlopig de bouw van een Vlaamse WDP uitgesloten.

Blijkbaar heeft de Vlaamse Executieve beslist tot het opdragen van een feasibility-studie over een Europees pretpark in Limburg. Het zou mij verheugen mocht dit initiatief op korte termijn tot een concreet initiatief leiden.

Gaarne zou ik geïnformeerd worden over de tot op heden genomen beslissingen, de eraan verbonden kosten, de eventuele lokalisatie-opties, termijnen van realisatie, geraamde omvang van het project (financieel en inhoudelijk), beoogde markt (klienteel), inzet van eventuele reconversiemiddelen.

Welke is de opdracht aan het studiesyndicaat, samenstelling van dit organisme, eindtermijn om tot een besluit te komen? Bestaat er nog enige hoop dat men tot een samenwerkingsvorm komen kan met WDP? Welke zal uiteindelijk de raming van de directe werkgelegenheid zijn?

Antwoord

Op 27 maart heeft de Vlaamse Executieve beslist dat de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en de Gemeenschapsminister van Cultuur zouden deelnemen aan een studiesyndicaat dat samen met de GIMV en de NV Sun International wordt opgericht.

De opdracht van het studiesyndicaat bestaat in :

- het voorbereiden, in al zijn facetten, van een toeristisch project in de provincie Limburg, onder de vorm van een Europees ontspanningspark ;
- het voorbereiden van alle mogelijke doelaspecten noodzakelijk voor de realisatie van het project.

Het studiesyndicaat beschikt over een eigen budget van hoogstens tien miljoen frank waarvan de Gemeenschapsministers, elk voor de helft, samen 8,5 miljoen frank ter beschikking stellen. De GIMV participeert

voor 1 miljoen frank en de NV Sun International voor 500.000 frank.

Het studiesyndicaat is opgericht voor de duur van 6 maanden, beginnend op de datum van de ondertekening van de overeenkomst tot oprichting (voorzien rond half mei 1987).

Het studiesyndicaat wordt beheerd door een beheerscomité dat is samengesteld uit 1 vertegenwoordiger van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, 1 vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid — die tevens voorzitter is — 2 vertegenwoordigers van de Gemeenschapsministers van Cultuur en telkens 1 vertegenwoordiger van de GIMV en van de NV Sun International.

Het studiesyndicaat onderzoekt momenteel de voorstellen van diverse studiebureaus inzake de noodzakelijke voorbereidende studies die voor de mogelijke realisatie van het project dienen ondernomen te worden. De Vlaamse Executieve zal op basis van de rapporten van het studiesyndicaat haar houding ten aanzien van de diverse aspecten van de realisatie van een zogenaamd Europees ontspanningswerk in Limburg, bepalen.

Vraag nr. 55
van 23 april 1987
van de heer P. PEETERS

FTI — Dure en nutteloze geschenk aan parlementairen

In mijn hoedanigheid van volksvertegenwoordiger ontving ik zopas van de geachte Minister een gepersonaliseerde en zeer luxueuse lederen documentatiemap van de internationale persconferentie over Flanders Technology International. Als zakenman kan ik de kostprijs ramen van dergelijk geschenk.

Meent de geachte Minister niet dat dit dure geld beter ware besteed via de begroting van de Minister van Externe Betrekkingen, die amper 0,5 % bedraagt van de totale Vlaamse begroting, ter promotie van onze Vlaamse bedrijven in het buitenland, in plaats van aan dit nutteloze geschenk?

Antwoord

Zoals het geachte lid zelf aanstipt betreft het hier de documentatiemap van een internationale persconferentie over Flanders' Technology International waarop naast de internationale pers ook de exposanten van de technologiebeurs vertegenwoordigd waren. Wat de exposanten op FTI '87 aangaat, nagenoeg de helft onder hen — 47 % om precies te zijn — zijn bedrijven en instellingen van buitenlandse herkomst.

Het geachte lid zal het dan ook met mij eens zijn dat de organisatie van een manifestatie zoals bovengenoemde persconferentie met doelgroepen zoals hoger omschreven, zij het onrechtstreeks, ten goede komt aan de promotie van Vlaanderen, van de Vlaamse ondernemingen in het buitenland en van de uitvoer naar het buitenland.

Vraag nr. 56
van 28 april 1987
van de heer C. DE CLERCQ

BLOSO-personeel — Verbetering statuut

Tijdens de bespreking van de begroting 1987 van de Vlaamse Gemeenschap bleek dat er bij het Bestuur van de Sport en Openlucht recreatie — BLOSO — 292 preciaire personeelsleden zijn.

De toestand van deze personeelsleden sleept al jaren aan en is noch sociaal, noch financieel, noch administratief verantwoord.

Ik stel mij dan ook de vraag of — in afwachting van een definitieve regularisatie en bij wijze van overgangsmaatregel — aan deze preciaire personeelsleden een statuut, gelijk aan dit van het stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen (KB Nr. 474 van 28 oktober 1986 — BS 20 november 1986) kan worden verleend.

Graag dan ook het standpunt van de Voorzitter van de Executieve.

Antwoord

Het voorstel van het geachte lid om bij wijze van overgangsmaatregel voor de in precair verband aangeworven personeelsleden van de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie een stelsel van gesubsidieerde contractuelen in te voeren, houdt verband met het streven van de Vlaamse Executieve om aan het probleem van deze personeelsleden een globale, dit wil zeggen een voor alle preciaire personeelsleden geldende, oplossing te geven.

Krachtens artikel 87, §§ 2 en 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aangeworven door bemiddeling van het Vast Wervingssecretariaat en zijn die personeelsleden onderworpen aan de wettelijke en statutaire regels die de nationale overheid voor de personeelsleden van het Rijk heeft vastgesteld.

Hieruit volgt dat de realisatie van een stelsel van gesubsidieerde contractuelen voor de precair tewerkgestelden evenals de eventuele regularisatie van deze personeelsleden in de uitsluitende bevoegdheid van de nationale overheid ligt.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
CEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING

Vraag nr. 4
van 11 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Provincie Limburg — Extra middelen

Reeds jaren wordt beloofd dat de provincie Limburg

vanwege de nationale en de Vlaamse overheid een extra stimulans moet krijgen binnen de departementen, die verantwoordelijk zijn voor de verschillende beleidsdomeinen.

In dit verband had ik graag vernomen op welke wijze de provincie Limburg extra middelen, mogelijkheden krijgt vanwege uw ministerie ?

Over welke middelen, mogelijkheden, projecten gaat het dan ?

Welk inhaaleffect werd sinds 1980 door uw departement met welke projecten gerealiseerd ?

Welke bijzondere inspanningen wenst u voor Limburg te verrichten op dit vlak ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve de elementen van antwoord op de in voorwerp vermelde vraag zal bundelen in een globaal antwoord.

Vraag nr. 5
van 11 mei 1987
van de heer M. DIDDEN

Deconcentratiebeleid — Beleidsopties

Het is voor elkeen een bekend gegeven dat de hoofdstad Brussel in hoofdzaak een forenzenstad is geworden. Evenzo is het opvallend dat deze hoofdstad en haar randgemeenten de bevolkingsstroom die 's morgens en 's avonds de stad in en uit gaat onmogelijk behoorlijk kunnen opvangen. Er doen zich massale opstoppingen voor in het verkeer.

Mag ik in dit verband van u vernemen op welke wijze uw departement aan dit probleem zou kunnen bijdragen ?

Bovendien zou ik zeer gaarne exacte cijfers bekomen over de tewerkstelling op de diensten welke per 31 december 1986 onder uw bevoegdheid ressorteerden. Gaarne had ik het exacte cijfer, opgesplitst per dienst ressorterend onder uw departement bekomen, zulks voor de aanwezigheid in de 19 gemeenten van het Brusselse Gewest.

Tevens had ik gaarne vernomen hoeveel vierkante meter kantoorruimte er door deze diensten op dezelfde datum werd ingenomen in hetzelfde gewest.

Tenslotte had ik gaarne vernomen of er voor uw departement en voor uw diensten plannen bestaan om sommige diensten te deconcentreren ? Ter zake had ik gaarne uw beleidsintenties gekend, alsmede de beslissingen die door u recent, dit wil zeggen gedurende de huidige of de vorige legislatuur werden genomen in het kader van de deconcentratie. Op hoeveel personeelsleden had zulks betrekking en welk is de kantoorruimte die daardoor in Brussel is vrijgekomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve de elementen van antwoord op de in voorwerp vermelde vraag zal bundelen in een globaal antwoord.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 28
 van 16 april 1987
 van de heer P. BREYNE

Dossiers inzake individuele steunverlening — Persoonlijke aantekeningen door de OCMW-Raadsleden

Binnen het OCMW worden de individuele dossiers voor het bekomen van het bestaansminimum of de maatschappelijke dienstverlening behandeld door de Raad of het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst.

Het is gebruikelijk dat ter zitting het sociaal verslag, opgesteld door de maatschappelijk werker, wordt voorgelezen, inhoudende naast de identificatiegegevens van de steunaanvrager, de sociale omstandigheden die tot de steunaanvraag hebben geleid.

In dit verband zou ik de geachte Gemeenschapsminister dank weten voor antwoord op de volgende vragen.

1. Is het de Raadsleden tijdens deze vergadering toegelaten van de elementen uit het sociaal verslag notities te nemen voor hun persoonlijke documentatie ?
2. Kunnen de Raadsleden notities nemen tijdens het uitoefenen van hun inzagerecht voorafgaand aan de zitting ?
3. Gelet op het feit dat het vertrouwelijk karakter van de inlichtingen die vervat zijn in het sociaal verslag, in gevaar kan worden gebracht, kan de Raad het nemen van dergelijke notities in de twee aangehaalde omstandigheden (ter zitting of voorafgaand aan de zitting) verbieden ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het sociaal onderzoek maakt deel uit van de aan het inzagerecht onderworpen documenten, conform artikel 30. laatste lid, en artikel 36, eerste lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende het OCMW.

Het kan evenwel niet worden ontkend dat het kopiëren van gegevens uit de verslagen van sociale onderzoeken voor of tijdens de raadszitting het vertrouwelijk karakter van deze inlichtingen in het gedrang kan brengen. Om de vertrouwensrelatie tussen het OCMW en zijn cliënten niet te verstoren is een beslissing waarbij het verbod wordt opgelegd elementen uit bedoelde verslagen te noteren mijns inziens dan ook niet in strijd met

de bepalingen van hoger genoemde organieke wet. Enig initiatief ter zake komt toe aan de Raad. Het ware daarenboven aangewezen dat zulke beslissing bij consensus door de Raad zou genomen worden.

Ik wens hieraan toe te voegen dat de leden van de Raad voor maatschappelijk welzijn, overeenkomstig het tweede lid van genoemd artikel 36 van de **organieke** wet, in ieder geval tot geheimhouding verplicht zijn en dat deze zwijgplicht in het bijzonder in acht moet genomen worden wanneer het gaat om de identiteit van personen die om een of andere reden op het **OCMW** beroep doen.

Dit beginsel wordt trouwens gewaarborgd door artikel 458 van het Strafwetboek.

Volledigheidshalve verwijs ik het geachte lid naar zijn antwoord op de vraag nr. 55 van 18 juni 1985 van de heer J. De Mol (Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden — Nr. 20 — 6 augustus 1985) waarin een vergelijkbaar probleem aan de orde wordt gesteld.

Vraag nr. 31
 van 17 april 1987
 van de heer A. LARIDON

Rustoorden voor bejaarden — Reglement van inwendige orde

Mag er door besturen van rustoorden voor bejaarden :

- enig reglement uitgevaardigd worden die de bejaarde verbiedt zich regelmatig buiten het rustoord te begeven (bij ziekte op medisch advies uitgezonderd) ;
- enige poging gedaan worden om de bejaarde tot het kopen van een bepaald produkt aan te zetten ;
- enige poging ondernomen worden tot het aanzetten van het bijwonen van een of andere religieuze activiteit ?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de antwoorden op de door hem gestelde vragen te vinden.

Het reglement van orde dient uit te gaan van het principe dat aan de opgenomen personen de grootst mogelijke vrijheid moet verleend worden. Dit houdt ook in dat aan elke bejaarde gedurende zijn opneming een volledige filosofische, godsdienstige en politieke vrijheid moet gewaarborgd worden.

Elke inrichting is verplicht een reglement van orde op te stellen en aan de goedkeuring van de Executieve te onderwerpen.

Dit reglement dient ook vóór de opneming aan de bejaarde te worden overhandigd, die tekent voor o^{nt}-vangst en akkoord.

Voornoemde verplichtingen worden opgelegd in de bijlage B bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erken-

ning in aanmerking te komen. Dit alles betekent dat de bejaarde zich buiten het rusthuis mag begeven wanneer hij dit wenst.

Alleen om organisatorische redenen kunnen door de inrichting beperkingen worden opgelegd die dan uitsluitend in het reglement van orde dienen vermeld te worden.

In dezelfde gedachtengang dienen de tweede en de derde gestelde vraag ook ontkennend beantwoord te worden.

Vraag nr. 32
van 17 april 1987
van de heer A. LARIDON

Rustoorden voor bejaarden — Vrije keuze van medische en paramedische verzorging

Naar ik verneem zouden besturen van bepaalde rustoorden voor bejaarden een bedrag van 10 à 20 ten honderd afhouden van de honoraria voor prestaties van leden van het medisch en paramedisch korps die zouden gekozen worden door de kostgangers zelf. Indien zij dat weigeren wordt hun de toegang ontzegd en duidt het bestuur zelf een verzorger aan.

Mag ik van u vernemen, mevrouw de Minister, welke de rechten zijn van bejaarden die in rustoorden verblijven en die zelf vrij hun keuze willen uitoefenen wat de medische en paramedische zorgen betreft.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de antwoorden op de door hem gestelde vragen te vinden.

De vrijheid van keuze van de geneesheer moet onvoorwaardelijk worden verzekerd. Dit betekent dat in geen geval de toegang kan worden ontzegd aan een geneesheer die zijn patiënt wenst te bezoeken.

Wat het paramedisch personeel betreft verwijst ik het geachte lid naar bijlage B bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen.

Punt 4.1.2. legt aan de inrichting die eveneens verzorgingsbehoevende bejaarden opneemt de verplichting op te allen tijde over verplegend en verzorgend personeel te beschikken ten minste in de verhouding van 2,5 voltijdse functies voor 25 opgenomen bejaarden, waarvan ten minste 1 verplegend personeelslid.

Indien evenwel voor bepaalde specifieke opdrachten het opportuun wordt geacht bijkomend beroep te doen op zelfstandig paramedische geschoolden is het maar normaal dat hier ook de vrijheid van keuze moet verzekerd zijn.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 20
van 7 april 1987
van de heer O. MEYNTJENS

NMH — Wegwerken achterstand

Uit het antwoord van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening op mijn parlementaire vraag nr. 85, dd. 4 februari 1987, blijkt dat er momenteel 36 dossiers inzake verwervingen in behandeling zijn.

Aan 21 dossiers dient nog een goedkeuring gegeven te worden door de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting.

Deze dossiers vertegenwoordigen samen een bedrag van 99.633.240 frank. Over acht aanvragen, ingediend in de periode 1984-1985, werd nog steeds geen beslissing genomen door de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoe verklaart de Minister de achterstand van de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting bij de goedkeuring van aanvragen inzake verwervingen ?
2. Welke maatregelen zal de Minister treffen om deze achterstand weg te werken ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens te verstrekken.

Er kan bezwaarlijk over achterstand van de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting bij de goedkeuring van aanvragen inzake verwervingen worden gesproken. De budgettaire middelen van de Vlaamse Gemeenschap zijn voorlopig evenwel te beperkt om al de goedgekeurde verwervingen te betoelagen en de operaties die er op voorzien zijn te verwezenlijken.

Bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting wordt de verbintenis slechts genomen voor het deel ten laste van de erkende vennootschap nadat de principiële belofte van betoelaging ondertekend is en voor zover de financiering van de operatie verzekerd is.

Pas nadien wordt het Comité van Aankoop gelast met de verwerving van het onroerend goed en wordt het dossier niet meer beschouwd als zijnde in behandeling.

Er zijn echter in de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting een 40-tal dossiers in behandeling waarvan 15 dossiers werden goedgekeurd door de Raad van Beheer.

Vraag nr. 26
van 5 mei 1987
van mevrouw N. MAES

Verhuis-, installatie- en huurtoelage — Toepassing KB
van 9 augustus 1976

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de bejaarde, die een nieuwe woning betreft, die niet speciaal ten behoeve van bejaarden gebouwd werd door een openbare bouwmaatschappij, een gemeente, een vereniging van gemeenten of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, maar die door particulieren wordt verhuurd, een kans om te kunnen genieten van een toelage ?
2. Hoeveel aanvragen van bejaarden die zulke woning betrekken werden reeds goedgekeurd ?
3. Indien de aanvraag werd geweigerd louter omdat de woning niet voldoet aan de prestaties die de normale fysieke capaciteiten van de aanvrager te boven gaat — wie draagt dan de schulden van de verhuis en installatiekosten indien de bejaarde niet bij machte is ?
4. Wat wordt verstaan onder de uitdrukking “normale fysieke capaciteiten van een bejaarde” ?

Antwoord

In antwoord op de door haar gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. De bejaarde die een functioneel aangepaste woning van de particuliere sector betreft en de voorwaarden bepaald in het koninklijk besluit van 9 augustus 1976 vervult, heeft recht op de verhuis- en installatietoelage alsmede eventueel de huurtoelage.
2. De toegekende huurtoelagen bestrijken een periode van zes jaar. Na het verstrijken van de eerste drie jaren wordt de toelage gehalveerd. Het aantal toekenningen over de periode 1981-1986 bedraagt :
 - a. voor de particuliere sector : 927 ;
 - b. voor de erkende maatschappijen en de openbare sector : 2.862. De verhuis- en installatietoelage wordt éénmalig toegekend.
3. In geval de toelagen worden geweigerd is het vanzelfsprekend dat de kosten van verhuis- en installatie, alsmede de huurkosten ten laste blijven van de bejaarde.

Hierbij zou ik dan ook willen opmerken dat de bejaarde er alle belang bij heeft, vooraleer te verhuizen en van zodra hij een principiële overeenkomst met een particuliere verhuurder heeft afgesloten, onmiddellijk een „aanvraag om onderzoek” bij de Administratie voor Huisvesting in te dienen. Op grond van deze aanvraag kan de woning, welke de aanvrager zinnens is te verlaten alsmede de woning die hij wil huren, door een afgevaardigde van de Administratie bezocht worden. De conclusies van dit onderzoek worden aan de belanghebbende medegedeeld.

4. De normen waaraan een functioneel aangepaste woning moet voldoen werden vastgelegd in een ministeriële omzendbrief van 27 augustus 1970. Bij het onderzoek ter plaatse dient vooral nagegaan of de verlaten woning onaangepast en de nieuwe woning aangepast is. Dit betekent dat :
 1. de nieuwe woning gemakkelijk toegankelijk moet zijn ;
 2. de oppervlakte en het aantal vertrekken beperkt blijven tot de toegelaten maxima ;
 3. de woning kan worden onderhouden zonder prestaties te vereisen die de normale fysieke mogelijkheden van een bejaarde overtreffen ;
 4. wordt nagegaan op welke verdieping (trappen) de woning gelegen is en of er binnenin niveauverschillen zijn en in welke mate deze voor de betrokkene hinderlijk zijn.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 126
van 5 maart 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Remo-stort — Hydrogeologische studie

Uit het antwoord van de Gemeenschapsminister op vraag nr. 11 van 12 november 1986 leid ik af dat de hydrogeologische studie op het Remo-stort te Houthalen eigendom is van de PVBA Remo. Hierdoor kan geen afschrift van de studie worden doorgestuurd.

Volgens de Natuurbeschermingsactie Limburg (NAL) VZW is het standpunt van de Minister niet juist. De hydrogeologische studie zou uitgevoerd zijn op last van de Bestendige Deputatie. Volgens de NAL is de studie geen bezit van de aanvrager. Bovendien zou dit dossier een wezenlijk onderdeel zijn van de aanvraag en dus ook van de eventuele bezwaarschriften en dient het alsdusdanig bij het dossier gevoegd te zijn.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoe hij op het standpunt van de NAL meent te moeten reageren ;
2. of hij alsnog een kopij van deze hydrogeologische studie aan mij kan doorsturen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het is inderdaad zo dat de hydrogeologische studie in handen is van de provincie, vermits ze werd opgesteld op last van de Bestendige Deputatie van Limburg. Tengevolge hiervan maakt deze studie integraal deel uit van het aanvraagdossier zoals het door de pvba Remo werd ingediend. In het decreet of de uitvoeringsbesluiten is niet nadrukkelijk voorzien in het openbaar maken van deze documenten of de aanvraagdossiers. In het kader van de haar toegewezen adviesbevoegd-

heid staat het de gemeentebesturen wel vrij een openbaar onderzoek aangaande de vergunningsaanvraag te organiseren. Bij deze gelegenheid kan het volledige bundel op het gemeentehuis ingekeken worden.

Het is mij niet bekend of de gemeente Houthalen-Helchteren bij de behandeling van het dossier Remo een dergelijke procedure gevolgd heeft.

Vraag nr. 137
van 1 april 1987

van de heer W. VAN DURME

Lovendegem — Maatregelen tegen stankhinder

Sedert de tweede helft van 1986 wordt, vooral als de wind uit het noordoosten waait, in de streek van Lovendegem-Waarschoot een prikkelende geur waargenomen. Zelfs autogebruikers, rijdend op de baan Gent-Eeklo, klagen over deze stankhinder die vanaf Maria-kerke tot voorbij Lovendegem merkbaar is. Voorheen kwam dit verschijnsel niet voor.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. welke de vermoedelijke oorzaak is van de stankhinder, waargenomen gedurende de jongste maanden in de streek van Lovendegem ?
2. Of er een verband kan gelegd worden met eventuele nieuwe bedrijven of nieuwe productieprocessen in de Gentse Kanaalzone ?
3. Als er een onderzoek gebeurde naar mogelijke effecten op de volksgezondheid en/of de hinder alleen beperkt is tot geurhinder ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ook door de administratie in de tweede helft van 1986 een grotere geurhinder dan vroeger vastgesteld werd in de Gentse Kanaalzone.

Deze geurhinder had een sterk wisselend karakter zowel wat betreft grootte, frequentie als duur.

Uit de ingestelde onderzoeken, kon wegens de onregelmatig optredende geurhinder en vooral wegens de vele potentiële luchtverontreinigende bronnen in de omgeving de oorzaak nog niet vastgesteld worden.

Daarom werd opdracht gegeven twee bestaande meet-Posten van 'het automatisch meetnet van luchtverontreiniging, uit te rusten met een automatisch bemonsteringssysteem voor de detectie van de geurverwekkende stoffen.

Deze installatie zal einde mei 1987 operationeel zijn. Ik zal het geachte lid op de hoogte stellen van de meetresultaten.

Vraag nr. 139
van 3 april 1987

van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gifstort van de gewezen N. V. Fabelta te Gent — Maatregelen tegen waterverontreiniging

Op het grondgebied van de Stad Gent, aan de grens

met Merelbeke, ligt een tientallen hectaren groot stort van de gewezen NV Fabelta. Het stort is vrij toegankelijk langs de Geizegemstraat en de Kappetragel. De symbolische draadafsluitingen zijn zo goed als onbestaande en de sparreomheining is zo goed als afgestorven.

Men hoeft geen deskundige te zijn om te zien dat hier een onvoorstelbare aanslag op onze waterhuishouding bezig is. Grote opvangbekkens staan vol smerig — door chemicaliën gekleurd — water en het terrein is bezaaid met industrieel afval, chemische producten en sluikstortingen.

Via openingen in de aarden omwalling loopt het giftige water naar een gracht en vandaar rechtstreeks in de Schelde.

Dit stort is door OVAM gekend. Er werd een onderzoek aan het probleem gewijd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wie is de eigenaar van het terrein ?
2. Wie is verantwoordelijk voor de chaotische toestand van het stort ?
3. Wie heeft de vergunning afgegeven voor het storten van giftige stoffen ?
4. Wat zijn de tot hiertoe bekende resultaten van het onderzoek ?
5. Waarom wordt het stort niet afgesloten voor onbevoegden, spelende kinderen en sluikstorters ?
6. Door wie wordt op het terrein gejaagd en wat gebeurt er met het geschoten wild ?
7. Waarom wordt het afval niet toegedekt met aarde ?
8. Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen op korte en middellange termijn om de besmetting van het grond- en oppervlaktewater te vermijden ?
9. Welke uiteindelijke bestemming zal aan het terrein worden gegeven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De betrokken terreinen (\pm 18,7 ha) zijn thans eigendom van de NV Beaulieu — Kunststoffen, Nederzwinnaarde 2 te 9710 Gent, die in 1983 het bestaande bedrijf heeft overgenomen. Voor het storten van afvalstoffen zijn slechts twee vergunningen gekend namelijk :

* 22.03.1974 — 22.03.1976 : vergunning voor het storten van cellulose en Scheldemodder afgegeven aan de toenmalige exploitant AKZO-België.

* 14.07.1978 — 14.07.1980 : vergunning voor het storten van industrieel afval bestaande uit slib omvattende cellulose en Scheldemodder voortkomende van de bezinkingsputten van het fabriek. afgegeven aan de NV Fabelta.

Een vergunning voor het storten van „giftige stoffen” werd nooit afgegeven.

Op 1 april 1986 werd een geohydrologisch onderzoek gestart in opdracht van de OVAM voor de duur van 15 maanden.

De tussentijdse resultaten van het onderzoek geven aan dat het grondwater in de omgeving van de bezinkingsbekkens in belangrijke mate is verontreinigd met SO_4 , Cl, NH_4 en vluchtige organische componenten.

Vooraf het ondiepe grondwater maar ook het diepere grondwater in de onmiddellijke omgeving ten zuiden en zuidwesten van de stortplaats kan als sterk verontreinigd worden beschouwd.

Het slib in de bezinkingsbekkens en de vaste afvalstoffen zijn verontreinigd met zware metalen hoofdzakelijk met Zn, Hg, Cd en Pb en in mindere mate met Ni en Cu.

Gezien de ligging van het betrokken terrein is de toegankelijkheid niet zo vanzelfsprekend.

De informatie in verband met het jachtrecht op de betrokken terreinen kan bekomen worden bij de eigenaar van de gronden.

Afhankelijk van de resultaten van het onderzoek naar de toepasbaarheid van diverse saneringsmogelijkheden voor het gebied zal, rekening houdend met de milieutechnische en financiële haalbaarheid van de saneringsalternatieven en met de nabestemming van de terreinen een saneringsontwerp worden opgesteld waarbij een afdoende bescherming van de omgeving ten opzichte van milieubelastende invloeden vanuit de stortplaats zal worden gerealiseerd.

Volgens het Gewestplan „Gentse en Kanaalzone” is de bestemming van de huidige stortplaats vastgesteld als bufferzone tussen het Gentse woongebied (noordelijk) en het agrarisch gebied (zuidelijk).

Vraag nr. 143
van 6 april 1987
van de heer A. LARIDON

Diensten voor geestelijke gezondheidszorg — Tussenkomen Vlaamse Gemeenschap

Mag ik vernemen — in uitvoering van het KB van 20 maart 1975 (Staatsblad 24 mei 1975) — vernemen onder welke voorwaarden de Vlaamse Gemeenschap tussenkomen verleent aan de diensten voor geestelijke gezondheid ?

Wat is het totale bedrag van de subsidies die respectievelijk in 1985, 1986 en 1987 (vooruitzichten) aan deze diensten werden toegekend met een onderscheid tussen diegenen die in Vlaanderen en Brussel gevestigd zijn ?

Antwoord

In verband met de vraag inzake de tussenkomen van de Vlaamse Gemeenschap voor de diensten voor geestelijke gezondheidszorg (dggz) heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te bezorgen.

Alle centra, erkend door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, ontvangen subsidies. Deze omvatten de bezoldigingen van het subsidiëerbaar personeelskader en een toelage voor de algemene kosten, dit laatste tot maximaal 350.000 frank per erkende consultatiezetel in 1987.

Voor de bovenvermelde diensten bedroegen de subsidies in 1985 het bedrag van 343.711.000 frank voor 66 bestaande dggz en 1 dggz erkend vanaf 1.7.1985.

In 1986 zal het bedrag schommelen rond 375.000.000 frank voor 67 centra. Een meer correct cijfer kan nu nog niet bekomen worden daar de eindafrekening van de dggz momenteel afgehandeld worden.

De Nederlandstalige dggz, gevestigd in Brussel, vallen niet onder de bevoegdheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Inzake de bedragen van de subsidies door het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu (Nationaal) aan de Nederlandstalige Brusselse dggz, beschikken wij niet over gegevens. Informatie hieromtrent werd bij de desbetreffende administratie aangevraagd maar kon nog niet bekomen worden.

Inzake subsidiëring aan de dggz in het Vlaamse Gewest en Brussel zijn nog verschillen waarvan de voornaamste de volgende zijn :

- de betoelaging van de sociale functie : in het Vlaamse Gewest geldt barema 22/6 gedurende de ganse loopbaan, in de Brusselse dggz is na 8 en 16 jaar een barema-verhoging voorzien ;
- de betoelaging van de algemene kosten bedraagt (in 1987) maximaal 350.000 frank voor de dggz in het Vlaamse Gewest, in Brussel bedraagt de maximale betoelaging in 1987 300.000 frank.

Vraag nr. 145
van 7 april 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Cadmiumgehalte in grondwater van „De Dommel” — Analyseresultaten en maatregelen

Door de ingestelde studies is het geweten dat er hele gebieden in Overpelt, Lommel en Neerpelt sterk aangetast zijn met cadmium afkomstig van de Métallurgie Hoboken-Overpelt te Overpelt.

De Nederlanders stellen in de media dat er jaarlijks grote hoeveelheden cadmium naar Nederland afgevoerd worden door het water van de Dommel.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. is de Minister het eens met deze stellingen van de Nederlandse overheden ?
2. Zijn er analyses geweest om het cadmiumgehalte het oppervlaktewater van de Dommel te meten ? Zo ja, wanneer zijn ze geweest, welke zijn de besluiten ervan ? Hoeveel cadmium zou jaarlijks tesamen met het water van de Dommel naar Nederland afgevoerd worden ?

Antwoord

Sedert 1981 verricht het IHE viermaal per jaar een onderzoek van de Dommel onder meer op cadmium.

De waarden Variëren : in een derde van de stalen ligt de concentratie tussen 0,005 en 0,010 mg/l, in de helft van de stalen is ze kleiner dan 0,015 mg/l, in drie vierden van de stalen kleiner dan 0,025 mg/l. Het gemiddelde van de jaarcijfers ligt juist beneden 0,020 mg/l, sommige jaren beneden 0,010 mg/l.

De cadmiumconcentraties zijn hoger in de Dommel dan in andere grensoverschrijdende rivieren zoals de Warmbeek, de Lossing en de Jeker waar bijna 90 % van de stalen een concentratie kleiner dan 0,005 mg/l bevatten.

In oppervlaktewater dat bestemd is voor de produktie van drinkwater geldt als imperatief 0,005 mg/l en als richtgetal 0,001 mg/l.

De norm voor leidingwater is 0,005 mg/l.

Vraag nr. 149
van 7 april 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Industriegebieden Antwerpen, Gent en Vilvoorde — Resultaten steekproeven

Drie inspectie-instanties doen een aantal steekproeven in de grote industriegebieden van Antwerpen, Gent en Vilvoorde. Bij 18 onderzoeken in het Antwerpse industriegebied werden — grote en 8 kleine overtredingen vastgesteld. Slechts twee ondernemingen voldeden aan alle voorschriften.

Mag ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt de Minister reeds over de onderzoeksresultaten van de steekproeven in de industriegebieden van Gent en Vilvoorde ? Zo ja, welke zijn de resultaten ?
2. Kan de Minister een omschrijving geven van de overtredingen, grote en kleine, die in het Antwerpse industriegebied werden vastgesteld ? Hebben deze overtredingen een nadelig effect gehad op de kwaliteit van ons milieu ?
3. Zijn de produkten waarvoor geen vergunning werd gegeven, in het VIBNA-dossier opgenomen ?
4. Zullen de gemeentebesturen, waar de onderzoeken werden verricht, ingelicht worden over de resultaten van deze steekproeven ?
5. Welke initiatieven zal de Minister nemen om de betrokken sectoren meer verantwoordelijkheidsgevoel bij te brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat met betrekking tot de uitvoering van een milieuscanning in de risicovolle bedrijven gelegen in de zones Antwerpen, Gent en Vilvoorde vooralsnog

slechts onderzoeksresultaten over het Antwerps industriegebied ter beschikking zijn. De milieuscanning is in beide andere industriegebieden later gestart zodat voor de zones Gent en Vilvoorde nog geen onderzoeksresultaten beschikbaar zijn.

De te Antwerpen vastgestelde overtredingen hebben hoofdzakelijk betrekking op het ontbreken van de vereiste vergunningen voor bepaalde deelinstallaties en het niet reglementair ingekuipt zijn van de opslag van ontvlambare vloeistoffen. Er werden evenwel geen inbreuken vastgesteld die een onmiddellijk gevaar inhouden.

De betrokken gemeentebesturen, met name van de steden Antwerpen, Gent en Vilvoorde, werden door mij reeds op 12 december 1986 er schriftelijk over geïnformeerd dat gecoördineerde inspectie-onderzoeken in de risicovolle bedrijven gevestigd in hun stad zouden worden uitgevoerd. Het is inderdaad de bedoeling de betrokken stedelijke diensten in te lichten omtrent de onderzoeksresultaten zodra de milieuscanning van alle risicovolle bedrijven gevestigd in hun stad is doorgevoerd en hieromtrent een globale evaluatie kan worden gemaakt.

Inzake het verantwoordelijkheidsgevoel in de betrokken sectoren wil ik het geachte lid erop wijzen dat op basis van de tussentijdse onderzoeksresultaten allesbehalve kan besloten worden dat er in de beschouwde sectoren een algemeen gebrek aan voldoende verantwoordelijkheidszin zou bestaan. Zonder afbreuk te doen aan de vele inspanningen die meerdere bedrijven inzake veiligheid en bescherming van het leefmilieu leveren, tonen de tussentijdse onderzoeksresultaten van de uitgevoerde milieuscanning nochtans aan dat in bepaalde bedrijven toch nog steeds gevaarlijke situaties bestaan.

Gelet op de in de Antwerpse industriezone opgeslagen uitermate grote hoeveelheid ontvlambare produkten, houden deze op zichzelf misschien niet altijd belangrijk te noemen overtredingen, die in 16 van de 18 onderzochte bedrijven werden vastgesteld, immers een potentieel groot gevaar in. Vandaar het grote belang dat ik meen aan deze vaststellingen te moeten hechten.

Ik ben ervan overtuigd dat de milieuscanning, zoals ze nu uitgevoerd wordt en die periodisch zal herhaald worden, er zal toe bijdragen dat alle bedrijven een nog kortere zorg zullen besteden tot het vermijden van belangrijke overtredingen die eventueel grote gevolgen zouden kunnen hebben.

Vraag nr. 167
van 16 april 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Kanaal van Zwijnaarde — Opgevlude zijarm

Op de landkaart ziet men haaks op het kanaal van Zwijnaarde en de Scheldekanaaltagel een korte zijarm of insteeddok.

Tijdens een plaatsbezoek zag ik dat de waterloop verdwenen is. Intussen vernam ik dat die zijarm van het kanaal van Zwijnaarde volgestort werd met afval en toegedekt met aarde.

Kan de geachte Minister een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Wanneer werd die waterloop opgevuld ?
2. Welke soort afval werd daarvoor gebruikt ?
3. Welke voorzorgsmaatregelen werden getroffen om het grondwater te beschermen ?
4. Door wie werd het storten gecontroleerd ?
5. Wie heeft de vergunning verleend ? Wanneer ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De toezichthoudende ambtenaar van de OVAM is nooit op de hoogte gesteld van stortactiviteiten ter plaatse en zal een onderzoek starten. Indien overtredingen tegen het decreet van 2 juli 1981, houdende het beheer van Afvalstoffen worden vastgesteld, zullen deze geverbaliseerd worden.

Een eerste voorlopig administratief onderzoek wijst uit dat voor het opvullen van het insteekdok door het Schepencollege van de stad Gent een bouwvergunning verleend werd op 21.11.85.

Het Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen, 1° Directie, dienst van het stroomgebied der Schelde had hiertegen geen bezwaar.

In het kader van het afvalstoffendecreet werd geen vergunning aangevraagd.

Vraag nr. 169
van 16 april 1987
van de heer J. PEPEMANS

Gipspijplijn Prayon Rupel naar OTL-Rumst — Overstromingsgevaar

De 8,5 kilometer gipspijplijn loopt zowel door de Rupelbedding als langs de flank van de Rupeldijken.

Is de geachte Minister zich bewust van de potentiële schade en eventuele overstromingen wanneer de hogedrukleiding springt en in minder dan geen tijd de dijk uitspoelt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Door het betrokken bedrijf werden een aantal maatregelen genomen. Mocht zich een lek voordoen in de pijpleiding dan wordt, via een signaal wegens drukverlies onmiddellijk het hydraulisch transport van gips stilgelegd. Het drukverlies kan worden geregistreerd door het continu bepalen van het drukverschil aan het begin en het einde van de pijplijn.

In geval van een lek is artikel 2 van de wet de dato 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewaters tegen verontreiniging van toepassing. Het voor-

komen van overstromingen en dijkbreuken staat onder controle van de beheerder van de waterloop, het Ministerie van Openbare Werken.

Vraag nr. 170
van 16 april 1987
van de heer J. PEPEMANS

Gipspijplijn Prayon Rupel naar OTL-Rumst — Voorzorgsmaatregelen

De gipspijplijn wordt in de Rupelbedding verankerd. Welke maatregelen zijn er voorzien indien de pijp onder water zou scheuren en het gips de rivier instroomt ? Wie controleert een eventuele beschadiging van de pijp ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op de vraag nr. 169 eveneens in verband met de gipspijplijn van Prayon Rupel.

Vraag nr. 174
van 27 april 1987
van de heer M. DESUTTER

Europees Symposium over afvalproblematiek te München — Vlaamse vertegenwoordiging

In München gaat van 19 tot 22 mei het 7de Europees Symposium door over afval en afvalwater.

Deskundigen uit Duitsland, Groot-Brittannië, Frankrijk, Zweden, Finland, Nederland, Zwitserland, Denemarken, Noorwegen, de Verenigde Staten en Italië houden er uiteenzettingen.

Geen enkele spreker uit België of Vlaanderen wordt vermeld. Ik meen nochtans dat ook ons land deskundigen ter zake heeft.

Meent u niet dat het aangewezen is dat ook Vlaanderen aldaar zijn stem laat horen ?

Hoe verklaart u de afwezigheid van ons land ?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Nochtans één van de administraties van het Ministerie van het Vlaamse Gewest, noch één van de parastatale-Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken of Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse-Gewest ontving een uitnodiging tot het houden van een uiteenzetting in verband met afval of afvalwater op genoemd Symposium in München.

Vraag nr. 175
van 27 april 1987
van de heer **O. VAN OOTEGHEM**

Sluiklozingen in de Schelde te Gent — Maatregelen

Op vrijdag 17 april 1987, omstreeks 10 uur, stelden de aangelanden een sterke vervuiling vast van de Schelde ter hoogte van de Stropkaai.

De milieupolitie werd opgeroepen en uiteindelijk moest de brandweer uitrukken om de sluiklozing te bestrijden.

Buurtbewoners beweren dat dit geen alleenstaand incident is en dat er gewoonlijk twee sluiklozingen per week gebeuren, vaak op dinsdag en vrijdag.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd in verband met die lozing een proces-verbaal opgesteld ?
2. Welke vloeistoffen werden in de Schelde geloosd ?
3. Wie is verantwoordelijk voor die lozing ?
4. Welke maatregelen werden aangetroffen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem mededelen dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij niet in kennis werd gesteld van de verontreiniging.

De milieupolitie, bevoegd overeenkomstig artikel 37 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, stelde een proces-verbaal van overtreding op.

Uit de voorlopige analyseresultaten blijkt dat het hier gaat om een lozing van lichte stookolie. De verantwoordelijke kon niet achterhaald worden.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-
LIJKE ORDENING

Vraag nr. 33
van 2 december 1986
van de heer **J. GABRIELS**

Aanleg golfterrein in Floordambos — Stand van zaken

Alhoewel dat het windstil is omtrent het Floordambos en de golfperikelen te Melsbroek Steenokkerzeel wil ik graag van de Minister vernemen hoe de huidige 'tand van zaken is.

1. Is het juist dat een aanvraag voor een stedenbouwkundig attest voor de aanleg van 7 holes van een golfterrein in Floordambos te Melsbroek onderzocht is door de gemachtigde ambtenaar van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu ?

2. Is het juist dat de Minister bevoegd inzake Ruimtelijke Ordening van plan is alsnog toelating te verlenen ?
3. Is het de Minister bekend dat het Arrest van de Raad van State nr. 26611 van 5 juni 1986 heel uitdrukkelijk het bindend en verordenend karakter van het gewestplan onderlijnd heeft ? Wat is de bestemming van het gewestplan aldaar en hoe is dit in overstemming te brengen met de aanleg van een golfterrein en met het arrest hierboven genoemd ?
4. Is er reeds opgetreden tegen de overtreding van begin mei waarbij een gedeelte ontbost werd ? Wat is hiervan het resultaat ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Aanvullend antwoord

Aansluitend op mijn antwoord van 23 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat per vergissing in punt 4 verwezen werd naar een vraag nr. 303 de dato 28 oktober 1986 van de heer Cardoen.

Ter rechtzetting kan ik het geachte lid mededelen dat in het Floordambos te Melsbroek er een overtreding vastgesteld werd en dat de procedure tot betuigeling werd ingezet.

Vraag nr. 107
van 17 maart 1987
van de heer **A. DE BEUL**

Open ruimte — Beleidsplan

In antwoord op onze vraag nr. 12 van 6 november 1986 stelde u de opmaak van een beleidsplan in het vooruitzicht. Dit beleidsplan zou ondermeer als doel hebben de open ruimte te vrijwaren.

Tussen de veelvoud van verklaringen en plannen is het op de duur moeilijk nog uit te maken of dit de zoveelste vrijblijvende verklaring is of dat men daarentegen van de vrijwaring van de open ruimte werk zal maken. Structuurplan Vlaanderen, structuurschema's, conceptnota's blijven — in al dan niet gepubliceerde vorm — blijven het „geïnteresseerde” publiek teisteren. Naar het beleid toe is daarvan helemaal niets te merken. Ook het publiek kan geen kennis nemen vermits sommige voorbereidende stukken niet gepubliceerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gerneenschapsminister een antwoqord op de volgende vragen.

1. Waar situeert u „uw beleidsplan” binnen de terminologische verwarring ?
2. Wat zullen de krachtlijnen van dit plan zijn ?
3. Wordt met uw beleidsplan, een dwingend plan bedoeld ? Welke rechtskracht zal het hebben ?
4. Hoe zal u de relatie met de bestaande bestemmingsplannen-gewestplannen BPA en APA opvangen ?
5. Worden er voorbereidende studies gepland ? Welk budget voorziet u jaarlijks ?

6. Hoe zal de informatieoverdracht en de inspraakprocedure verlopen ?
7. Wanneer voorziet u de eerste publikatie van dit beleidsplan ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer mede te delen dat de krachtlijnen van het bedoelde open ruimte beleidsplan nog niet konden opgesteld worden omdat deze dienen te passen in het globaal ruimtelijk beleid, vast te stellen in een ruimtelijk beleidsplan voor Vlaanderen.

Ook op de andere punten van uw vraag kan niet geantwoord worden vooraleer het ruimtelijk beleidsplan voor Vlaanderen verder uitgewerkt wordt. De te nemen opties met betrekking tot de rechtskracht, de relatie met de bestaande plannen, de inspraakprocedure enzovoort kunnen, naar aanleiding van de voorziene aanpassing van de stedenbouwwet ingebouwd worden.

Vraag nr. 128
van 10 april 1987
van de heer J. VALKENIERS

Afwijking Gewestplan — Rechtsmiddelen

Graag vernam ik welke wettelijke middelen zijn die de uitvoerende macht heeft kunnen of durven invoeren om afbreuk te doen of afwijkingen toe te staan aan het wettelijk bestaande gewestplan ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er twee mogelijkheden bestaan om af te wijken van het gewestplan. Een eerste geval betreft de afwijkingen ten overstaan van de grafische voorschriften van het gewestplan. Deze afwijkingen zijn voorzien in de voorschriften van het koninklijk besluit van 28.12.72 en 13.12.78 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen onder de vorm van overgangsbepalingen en gedeeltelijk gewijzigd bij decreet van 28 juni 1984.

Een tweede geval van afwijking ten overstaan van het geheel van de voorschriften van het gewestplan (grafische en tekstuele) is voorzien in de wet op de ruimtelijk ordening en de stedenbouw, inzonderheid artikel 15 en 16. laatste alinea, die bepalen dat : wanneer een streek- of gewestplan van aanleg bestaat, het algemeen plan van aanleg en/of het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen ervan en deze aanvult. Het algemeen plan van aanleg alsmede het bijzonder plan van aanleg kunnen er desnoods van afwijken. De Raad van State heeft in een advies van dato 20 december 1983 aan mijn achtbare voorganger deze vorm van afwijkingen nader omschreven.

Vraag nr. 129
van 10 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Onteigening Hofstraat

Het recent afgeven van een exploitatievergunning aan

Phillips Petroleum werd in feite door niemand van de betrokken partijen in dank afgenomen, noch door de milieuorganisaties, noch door het bedrijf, noch door het schepencollege. Alleen de burger is hierbij, alhoewel werd gezegd dat hij ongerust is, minder bezorgd dan de media laat uitschijnen en is niet zo erg geboeid door het opnieuw verlenen van een exploitatievergunning.

Graag vernamen wij van de Minister van Ruimtelijke Ordening wanneer een aanvang wordt gemaakt van de ruimtelijke inkleding rond het bedrijf Phillips Petroleum, op basis van de herziene ontwerp-gewestplan, nging ?

Mogen wij tevens informeren naar de huidige stand van zaken van de onteigening van de Hofstraat, welke plannen hiervoor zijn gemaakt en welke middelen er ter beschikking worden gesteld ? Mogen wij tevens uw mening vernemen met betrekking tot de onteigening van de Hofstraat als gedeeltelijke oplossing voor het gestelde probleem.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

Het gewestplan Hasselt-Genk werd bij besluit van 14.1.1987 van de Vlaamse Executieve in herziening gesteld voor een gedeelte van het grondgebied Tessenderlo. Dit in herziening gesteld gewestplan wordt eerlang aan een openbaar onderzoek onderworpen. De resultaten hiervan zullen de basis vormen van het vast te stellen gewestplan dat de ordening van en rond Phillips Petroleum definitief zal bepalen.

Wat de mogelijke onteigening van de Hofstraat betreft zijn tot op heden geen voorstellen, in uitvoering van de wet op de ruimtelijke ordening, aan mijn bestuur overgemaakt.

Deze onteigening dient beschouwd als een mogelijke gedeeltelijke oplossing van het gestelde probleem. Deze zal bij het definitief vaststellen van het gewestplan mede bepalend zijn.

Vraag nr. 130
van 10 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

TG V-traject — Bescherming open ruimten

Ingevolge de aanleg van het traject van de supersnelle trein TGV op het Vlaamse grondgebied is er sprake van enige maatschappelijke onrust. Ter zake rijzen opnieuw vragen over woon en werkmilieu, over de schaarste aan open ruimten en inzake natuur- en landbouwgebieden.

In feite worden wij hier echter geconfronteerd met een algemene discussie over de mobiliteit, enerzijds door de particulieren en anderzijds door het openbaar vervoer moet worden vervuld.

Ik meen, mijnheer de Minister, dat er in verband met het openbaar vervoer, in het kader van het Jaar van het Leefmilieu, een mooie kans is weggelegd om aan te sturen op een geïntegreerd beleid.

Mogen wij van de Minister vernemen welke initiatieven hij ter zake zal nemen ?

Antwoord

Zoals het geachte lid wellicht weet behoort de bevoegdheid over de verkeers- en vervoersector vrijwel volledig tot de nationale overheid. De gewesten kunnen praktisch slechts optreden via het vergunningsstelsel voorzien in de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Anderzijds kan via de ruimtelijke planning wel ingewerkt worden op bepaalde vormen van mobiliteit veroorzaakt door het uiteenleggen van de verschillende menselijke activiteiten zoals wonen, werken, recreëren korter bij elkaar te brengen en waar mogelijk ruimtelijk te verweven kan de gedwongen mobiliteit beperkt worden. Gezien onze huidige ruimtelijke situatie van deze optie niet op korte tijd verwezenlijkbaar. In het ruimtelijk beleidsplan voor Vlaanderen, belangrijke aanwijzingen kunnen gegeven worden om tot een geïntegreerd beleid te komen inzake de ongewenste of gedwongen vormen van mobiliteit.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 59
van 4 mei 1987
van de heer J. SAUWENS

Rijksarchief te Hasselt — Personeelsbezetting

Heel wat belangstellenden beklagen zich over de lange wachttijden, die men dient te respecteren om bij de diensten van het Rijksarchief te Hasselt, opzoekingen te kunnen doen. Ook is de procedure om bepaalde stukken aan te vragen, erg bemoeilijkt. Er blijkt te weinig personeel te zijn en blijkbaar is er om financiële redenen een depot opgegeven aan de Kempische Steenweg.

Zoudt U mij, mijnheer de Minister, kunnen medelen waaraan deze euvels te wijten zijn ? Wat is hieraan te doen op korte termijn ? Welke maatregelen heeft U getroffen ?

Mag ik van U vernemen, de personeelsbezetting in vast verband en in tijdelijk verband op de diensten van het Rijksarchief, verspreid over gans Vlaanderen, per vestiging, op datum van 1 januari 1985 en per 1 januari 1987 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de personeelsbezetting van het Rijksarchief te Hasselt, kan ik het geachte lid mededelen dat de instelling „Algemeen Rijksarchief en het Rijksarchief in de provinciën” onder de bevoegdheid van de nationale Ministers van Onderwijs ressorteert.

P. DEPRez
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 26
van 9 april 1987
van mevrouw N. MAES

Nederlands onderwijs in Canada — Uitzending Vlaamse leerkrachten

Sedert meer dan tien jaar beijveren de opeenvolgende Canadese regeringen zich om het multiculturele karakter van het inwijkingland Canada te erkennen en te versterken. Het onderwijs behoort tot de bevoegdheid van de provincies. Deze steunen in ongelijke mate het onderwijs in en het aanleren van andere talen dan het Engels, respectievelijk het Frans. De federale regering steunt bovendien rijkelijk initiatieven in die zin. De bedoelde talen zijn niet alleen de inheemse Inuit- en Indianentalen maar ook die van de inwijkelingen : Duits, Oekraïens en andere. Het is wel zo dat de vraag er naar, vanuit de basis moet komen.

Het zal de Minister niet onbekend zijn dat in Canada ook heel wat Vlamingen wonen, met name tabaksplanters, die tot op heden hun taal, zij het in dialectvorm, zijn blijven spreken.

Ziet hij hier niet een kans liggen om de banden met onze uitgewekenen te versterken ? Het uitzenden van een paar leerkrachten zou niet alleen een paar culturele maar ook een economische betekenis hebben voor de beide partijen. Voorafgaande contacten met bij voorbeeld „Vlaanderen in de Wereld” en eventueel met de Nederlandse Regering kunnen zorgen voor een doeltreffende keuze van de plaats waar Nederlandse lessen kunnen gegeven worden.

Mag ik de reactie op deze suggestie via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het Cultureel Akkoord voorziet in een aantal uitwisselingen en samenwerkingen op het gebied van de onderwijsmateries. Daartoe behoort het aanbieden van beurzen aan Franstalige en Engelstalige Canadese studenten om in Vlaanderen in te gaan op de studie van onze taal.

Totnogtoe is het uitzenden van leraars Nederlands naar Canada niet in de programma's opgenomen. Zulke uitzendingen kosten heel duur.

Mede ter wille van de hoge kosten werd nooit grondig onderzocht of zulke initiatieven enig succes kunnen hebben.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 128
van 20 februari 1987
van de heer A. SCHELLENS

Gemeente Aarschot — Aanwerving sportfunctionarissen

Door de gemeenteraad van Aarschot werd in de loop van 1986 beslist **twee** tijdelijke sportfunctionarissen aan te werven, dit volgens een aantal opgelegde criteria.

Het aanvraagdossier werd tijdig ingediend, maar in december 1986 volgde de grote ontgoocheling.

De Hoge Raad van BLOSO gaf een negatief advies voor de aanwerving omdat twee administratieve documenten ontbraken.

Deze documenten zijn ondertussen aan het dossier toegevoegd en de stedelijke sportraad heeft de stille hoop dat de erkenning zal geschieden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wanneer de erkenning zal gebeuren ?
2. Hoeveel sportfunctionarissen zullen toegekend worden en welke zijn de aanwervingsvoorwaarden ?

Antwoord

1. De erkenning van gemeentelijke sportcentra conform het decreet van 7 december 1986, wordt bepaald door het koninklijk besluit van 8 mei 1978.

Wat de gemeente Aarschot betreft is het mij vooralsnog niet mogelijk te formuleren wanneer de erkenning zal gebeuren.

Ik kan enkel vaststellen dat bovengenoemde gemeente vooralsnog niet erkend is op basis van ontbrekende en onontbeerlijke documenten in het betrokken dossier opgestuurd op 1 oktober 1986 en op basis van het negatief advies dat de Hoge Raad van de Sport op de zitting van 10 december 1986 geformuleerd heeft.

Weliswaar werd op 13 januari, dus na afsluiting van het administratief onderzoek en na het advies van de Hoge Raad voor de Sport een gedeelte van de ontbrekende stukken overgemaakt. Thans werd echter nog steeds geen huishoudelijk reglement van de Sportraad overgemaakt evenmin als de overzichtslijst van de infrastructuur die onder de adviesbevoegdheid valt van de Raad van Bestuur (doc. 8.3.1 en 8.3.2.)

2. Het aantal sportfunctionarissen die voor betoelaging in aanmerking komen bij een erkend gemeentelijk sportcentrum, wordt bepaald bij artikel 7 en 8 van het decreet van 7 december 1976.

Concreet betekent dit, dat als het gemeentelijk sportcentrum van Aarschot wordt erkend, zij over twee betoelaagbare sportfunctionarissen zouden kunnen beschikken.

De voorwaarden waaraan de aan te werven sport-

functionarissen moeten voldoen worden bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit van 8 mei 1978 en het ministerieel besluit van 30 oktober 1978.

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het koninklijk besluit van 8 mei 1978, het decreet van 7 december 1976 en het ministerieel besluit van 30 oktober 1978 hem rechtstreeks zullen worden overgemaakt.

Vraag nr. 141
van 18 maart 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

KCML — Statuut

Kan de geachte Minister bevestigen dat de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen over een wettelijk statuut beschikt dat haar voor de vervulling van haar onderscheidene taken een strikte autonomie verzekert, waarbij ze uitsluitend aan de betrokken voogdijminister verantwoording is verschuldigd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede-delen dat het wettelijk statuut van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen bepaald wordt door :

- de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen ;
- het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten ;
- het decreet van 17 november 1982 houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium ;
- een aantal uitvoeringsbesluiten waarin de samenstelling, de bevoegdheid, de taken en de werking van dit adviesorgaan worden vastgesteld.

Binnen dit kader is de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen vrij en ongebonden bij het formuleren van haar adviezen en het organiseren van haar werkzaamheden.

In administratiefrechtelijk opzicht is de Koninklijke Commissie echter, zoals alle adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap, niet „autonoom”. Zij heeft immers geen eigen rechtspersoonlijkheid en kan derhalve geen enkele beleidsverantwoordelijkheid dragen.

Als adviescommissie maakt de KCML deel uit van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 173
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Kapellen te Rotselaar — Bescherming

Op onze vraag van 23 januari 1986 stelde u dat het vooronderzoek van de vier kapellen bijna was afgelopen. De bescherming van de twee andere kapellen (Mariakapel-deelgemeente Werchter en de ^{COL}

Vrouwekapel-Werchter) was toen nog in onderzoek.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Voor welke kapellen werd het voorontwerp reeds vastgesteld ? Waarom gebeurde dit nog niet voor andere ?
2. Welk advies bracht de gemeente uit ?
3. Wanneer voorziet u de definitieve bescherming ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de vier kapellen te Rotselaar kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Op 6 maart jongstleden plaatste ik de Onze-Lieve-Vrouw van Bijstandkapel te Rotselaar op de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten. Voor de andere kapellen te Rotselaar en Werchter kon dit tot op heden niet gebeuren, aangezien het onderzoek ter zake door mijn Bestuur voor Monumenten en Landschappen nog niet werd afgesloten.
2. Wat de Onze-Lieve-Vrouw van Bijstandkapel betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat de gemeente een gunstig advies uitbracht.
3. Tot definitieve bescherming van de Onze-Lieve-Vrouw Bijstandkapel kan ik pas overgaan na advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Tot op heden werk ik niet in het bezit gesteld van dit advies.

Vraag nr. 174
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Regahof te Rotselaar — Bescherming

Op onze vraag van 23 januari 1985 nr. 39 antwoordde u dat de beschermingsprocedure van het Regahof nog in vooronderzoek was. U stelde dat de beschermingsprocedure nogal omslachtig is en dat er met vele factoren rekening moet worden gehouden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welk stadium bevindt zich de beschermingsprocedure van het Regahof ?
2. Welke delen maken deel uit van deze beschermingsprocedure ?
3. Wanneer voorziet u de voorlopige en de definitieve bescherming van het Regahof ?
4. Welk advies werd door het gemeentebestuur uitgebracht ?
5. welke delen van het Regahof — totale gebouw, kapel, kasteel en/of de omgeving — komt voor de bescherming in aanmerking ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de bescherming van het Regahof te Rotselaar, kan ik het geachte lid mededelen dat de procedure ter zake tot op heden nog niet werd ingeleid. Ik heb mijn Bestuur van Monumenten en Landschappen inmiddels echter opdracht gegeven met de nodige spoed het vooronderzoek af te handelen, opdat ik over de nodige gegevens zou kunnen beschikken om tot een beslissing te komen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire tijd (R.v.O. artikel 69,5)

R. STEYAERT **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG**

Vraag nr. 9
van 29 januari 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Bejaardenhulp — Personeelsbezetting, subsidiëring en beleidsop ties

Sinds 1980 wordt het aantal uren gesubsidieerd worden voor bejaardenhulp geblokkeerd op 9.000.000 voor de Vlaamse Gemeenschap. Door de toename van de bejaarden (2 à 3 procent per jaar), de deshospitalisering van de chronische zieken, de afbrokkeling van de mantelhulp in de gezinnen, is de vraag naar bejaardenhulp veel groter geworden. Anderzijds tracht men de bejaarden zo lang mogelijk in hun eigen woning te laten, uit menselijke en financiële redenen. Op heel veel vragen voor bejaardenhulp kan geen gunstig antwoord gegeven worden omdat de diensten niet de nodige mankracht hebben bij gebrek aan kredieten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel bejaardenhelpsters en -helpers zijn er thans in de Vlaamse Gemeenschap werkzaam ? Hoeveel mensen werken in de poetsdienst die de meeste diensten daarnaast inrichten ? Graag uitgesplitst per provincie !
2. Hoeveel ervan worden door de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks of onrechtstreeks gesubsidieerd ? Graag uitgesplitst per provincie.
3. Hoe gaat de Minister een oplossing geven aan de vragen van de bejaarden die thans op geen enkele wijze kunnen geholpen worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde gegevens puntsgewijze mede te delen. in volgorde van de vraagstelling. Voorafgaandelijk dien ik echter op te merken dat de gegevens de situatie weergeven op 1 januari 1986.

1. Aantal helpsters werkzaam in de Vlaamse Gemeen-

schap. Opsplitsing naar de provincies toe.

OCMW's

Provincie :		
Vlaams Brabant :	416 waarvan	31 IDF
Antwerpen :	859 waarvan	18 IDF
Limburg :	154 waarvan	24 IDF
O.-Vlaanderen :	465 waarvan	25 IDF
W.-Vlaanderen :	25 waarvan	5 IDF
Totaal :	1.919 waarvan	103 IDF

Private Diensten

Provincie :		
Vlaams Brabant :	316 waarvan	53 IDF
Antwerpen :	1.722 waarvan	176 IDF
Limburg :	667 waarvan	138 IDF
O.-Vlaanderen :	1.544 waarvan	250 IDF
W.-Vlaanderen :	2.001 waarvan	91 IDF
Brussel- Hoofdstad :	13 waarvan	J IDF
Totaal :	6.263 waarvan	708 IDF

OCMW's en private diensten samen

Provincie :		
Vlaams Brabant :	732 waarvan	84 IDF
Antwerpen :	2.581 waarvan	194 IDF
Limburg :	821 waarvan	162 IDF
O.-Vlaanderen :	2.009 waarvan	275 IDF
W.-Vlaanderen :	2.026 waarvan	96 IDF
Brussel- Hoofdstad :	13 waarvan	J IDF
Totaal :	8.182 waarvan	811 IDF

Het aantal personen tewerkgesteld binnen de poets-
diensten is ons onbekend.

2. Aantal helpsters dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd worden. Opsplitsing per provincie.

OCMW's

Provincie :	
Vlaams Brabant :	385
Antwerpen :	841
Limburg :	130
Oost-Vlaanderen :	440
West-Vlaanderen :	20
Totaal :	1.816

Private Diensten

Provincie :	
Vlaams Brabant :	263
Antwerpen :	1.546
Limburg :	529
Oost-Vlaanderen :	1.294
West-Vlaanderen :	1.910
Brussel-Hoofdstad :	13
Totaal :	5.555

OCMW's

Provincie :	
Vlaams Brabant :	648
Antwerpen :	2.387

Limburg :	659
Oost-Vlaanderen :	1.734
West-Vlaanderen :	1.930
Brussel-Hoofdstad :	13
Totaal :	7.371

De 811 helpsters tewerkgesteld in het kader van het IDF worden betoelaagd op basis van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector.

Vraag nr. 11
van 3 februari 1987
van de heer F. VERMEIREN

Verouderingsproces bevolking — Termijnplanning inzake infrastructuur bejaardenzorg

Uit een aantal gegevens over de demografische evolutie in ons land blijkt dat het verouderingsproces van de bevolking voortduurt en dat tegen het einde van de eeuw er tussen 17 en 20 procent bejaarden zullen zijn, die de leeftijd van 65 jaar overschrijden.

Een dergelijke evolutie heeft onvermijdelijk ook gevolgen wat betreft het herbergen en verplegen van bejaarden en hoogbejaarden.

In dit verband vernam ik graag, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden :

1. of reeds een studie werd gemaakt van de behoeften aan verplegend personeel en aan rustoorden, die zich in de komende jaren zullen stellen gelet op de evolutie van de leeftijds piramide ;
2. of, desgevallend, ook becijferd werd welke de toegenomen kosten zullen zijn om het herbergen van de bejaarden te verzekeren ? Of in dit verband reeds richtlijnen werden verstrekt aan de bevoegde diensten van de gemeenten en de OCMW's ten einde tijdig te kunnen zorgen voor de opvang van de verpleging behoevende bejaarden ;
3. of, wat betreft de opleiding van het verplegend personeel ook met deze trend rekening werd gehouden ? Met andere woorden wordt er nu reeds voorzien dat er grotere behoefte zal zijn aan verplegend personeel en aan bejaardenhelpsters ?

Antwoord

Het geachte lid hierna het antwoord op de door hem gestelde vragen te vinden.

In het kader van de toenemende bevolkingsveroudering, heb ik onlangs aan mijn diensten de opdracht gegeven de impact van deze problematiek in Vlaanderen op de zorgverlening voor de komende jaren na te gaan. In dit verband zal in het bijzonder de klemtoon worden gelegd op de gevolgen van een voortdurende aangroei van de bejaardenpopulatie, meer bepaald de hoogbejaarden en de consequenties van deze evolutie op de voorzieningen in het algemeen en op de rusthuizen in het bijzonder, rekening houdend met de mogelijkheid om de thuiszorg verder te ontwikkelen.

De omvangrijkheid en de complexiteit van het probleem in achtnemend heeft tot gevolg dat de resultaten pas later mogen verwacht worden. Sedert begin februari laatstleden is er een aanvang gemaakt met de databank met betrekking tot wat beschikbaar is zowel op lokaal als op arrondissementeel vlak van de verschillende huisvestingstypes voor bejaarden (woningen voor bejaarden, woningcomplexen met dienstverlening, serviceflatgebouwen en rusthuizen).

Dit zal ons indicaties geven omtrent eventueel tekorten in voorzieningen in functie van de programmacijfers die bepaald werden in uitvoering van het decreet van 5 maart 1985 van de Vlaamse Executieve houdende regeling van erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden. (Besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985 houdende vaststelling van het programma voor dienstcentra, woningen voor bejaarden, serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen). Overeenkomstig artikel 3 van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985 worden deze programmacijfers ten minste om de 5 jaar geëvalueerd en desgevallend aangepast.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 81
van 26 januari 1987
van de heer J. SAUWENS

Circuit te Terlaemen (Zolder) — Financiële steun

De Grote Prijs van België voor Formule 1 zal de eerstvolgende jaren niet meer kunnen doorgaan op het circuit van Terlaemen te Zolder.

In een aantal berichten is er melding gemaakt van de bijzondere inspanningen die de Waalse Executieve heeft gedaan om het circuit van Franchorchamps uit te rusten, volledig in te richten en de nodige financiële ondersteuning te geven om een aantal grote manifestaties, zoals onder meer de Formule 1 in Wallonië te kunnen laten plaatsvinden.

Mag ik van de Minister vernemen :

1. welke inspanningen heeft de Vlaamse Executieve gedaan ten voordele van het circuit te Terlaemen ;
2. welke contacten zijn er geweest met de VZW die het circuit beheert ;
3. welke contacten zijn er geweest met de organisatoren van de Formule 1-wedstrijden ;
4. is er samenwerking georganiseerd met het gemeentebestuur van Heusden-Zolder ? Met de Bestendige Deputatie van Limburg ? Met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg ;
5. welke financiële inspanningen heeft de Vlaamse Executieve gedaan en/of toegezegd voor het circuit van Terlaemen van 1982 tot en met 1987 ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Ge-

meenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem het volgende mede te delen.

- 1.5 Tussen 1982 en 1985 kreeg de vzw voor een bedrag van 23.299.000 frank aan subsidie. In 1986 werd een subsidiebedrag van 21.100.000 frank toegekend voor het uitvoeren van veiligheidswerken om gehomologeerd te worden door de FISA (Fédération International du Sport Automobile) en anderszijds de FIM (Fédération International Motocycliste). Dit bedrag stemde overeen met de door de vzw aan mij gevraagde investeringstoelage.
2. Ik ontving een aantal bestuurleden van de vzw op mijn kabinet en vroeg het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme het subsidiedossier betreffende de veiligheidswerken aan de omloop te onderzoeken.
3. Bij de Voorzitter van het KACB kwam ik tussen ten voordele van de vzw Terlaemen Zolder.
4. Alle subsidieaanvragen werden via de Bestendige Deputatie van Limburg ingediend bij het VCGT.

Vraag nr. 94
van 3 februari 1987
van de heer A. DE BEUL

Sint-Geertruibeiaard (Leuven) — Restauratiewerken

De Sint-Geertruibeiaard werd in 1972 gerestaureerd. Sindsdien werd de beiaard niet meer onderhouden of gerestaureerd. Om deze beiaard concertwaardig te maken zijn dringend restauratiewerken noodzakelijk.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de slechte toestan van deze beiaard u bekend ? Welke initiatieven werden genomen om de restauratie van deze 18-eeuwse beiaard aan te vatten ?
2. Zal u zelf een restauratiedossier inleiden of wacht u op een initiatief van de kerkfabriek ?
3. Meent u niet dat op een systematische wijze het onderhoud en restauratie van de weinige, waardevolle beiaarden, moet worden aangepakt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid, gelastte ik het Bestuur van Monumenten en Landschappen met een onderzoek naar de huidige staat van deze beiaard. Daaruit blijkt dat dit instrument sinds de restauratie ervan in 1972, niet meer met regelmaat werd onderhouden door de eigenaar, zijnde de Kerkfabriek.

Tot op heden werd geen enkel initiatief genomen om de restauratie van deze beiaard aan te vatten.

2. Uit het voorgaande mag vooreerst blijken dat ik dit concrete geval een eigenlijk restauratiedossier niet nodig is, vermits het hier gaat om **onderhoudswerken**, die niet betoelaagd worden. Vervolgens dien ik het geachte lid erop te wijzen dat het niet de verantwoordelijke Gemeenschapsminister toekomt een initiatief te nemen inzake restauratie van deze of andere beiaarden. Zulks is de taak van de eigenaar, die overigens ook een onderhoudsplicht heeft, hem opgelegd door het decreet van 3 maart 1976, inzonderheid artikel 11 §1, en het koninklijk besluit van 6 december 1976. Op deze onderhoudsplicht werd het kerkbestuur van Sint-Geertrui overigens opnieuw gewezen door het Bestuur van **Monumen-**

ten en Landschappen, bij schrijven van 16 maart jongstleden.

3. Ik deel de mening van het geachte lid voor **wat** betreft het systematische onderhoud en de **systematische** restauratie van de weinige waardevolle beiaarden die ons nog resten. Andermaal dien ik er echter op te wijzen dat het initiatief daartoe in de eerste plaats dient uit te gaan van de eigenaars van deze instrumenten.

II. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. artikel 69,5)

Nihil